

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p. [REDAKTED] j i p. [REDAKTED] na działanie
Prezydenta Miasta Łodzi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1948 i 1579) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. [REDAKTED] j i p. [REDAKTED] na działanie Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

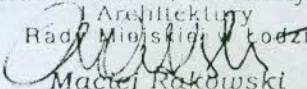
§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącym niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

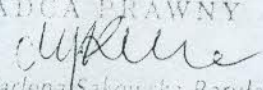
§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Planu Przestrzennego, Budownictwa, Urbanistyki i Architektury
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Planu Przestrzennego,
Budownictwa, Urbanistyki
i Architektury
Rady Miejskiej w Łodzi

Maciej Rakowski

RADCA PRAWNY

dr Marlena Sakowska-Baryła
L.M. 1461
27 12 2016v

UZASADNIENIE

Zarzuty dotyczące działalności Prezydenta Miasta Łodzi zostały sformułowane w piśmie skarżących datowanym na 18 sierpnia 2016 r., które zostało skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Mimo że trafnie uznano, iż w wystąpieniu zakwestionowano legalność, gospodarność i rzetelność działalności Prezydenta Miasta Łodzi, Kancelaria Urzędu Miasta Łodzi przekazała pismo Wojewodzie Łódzkiemu (pismem z 17 października 2016 r.). Dopiero Wojewoda Łódzki, pismem z 4 listopada 2016 r. przekazał pismo skarżących Radzie Miejskiej w Łodzi – do rozpoznania w postępowaniu skargowym.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o uznaniu skargi za bezzasadną, poniżej odnosząc się do poszczególnych zarzutów Skarżących:

1. Powołując się na postanowienia uchwały Rady Miejskiej w Łodzi Nr LXXX/1683/14 z dnia 12 lutego 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi, położonej na terenie osiedli: Stoki i Dolina Łódki, w rejonie ulic: Brzezińskiej, Listopadowej, Dębowskiego, Rysy, Giewont, Telefonicznej, Szczawnickiej i Strążyskiej, Skarżące wyartykułowały niezadowolone z treści odpowiedzi na ich pismo z dnia 15 marca 2016 r. kierowane do Prezydenta Miasta Łodzi, z którego – zdaniem Skarżących – miało wynikać, że „Miasto nie planuje wykupu pozostałej części gruntu, pomimo że tak przewidywał Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego” [zachowano oryginalną pisownię]. Skarżące wskazały przy tym, że ich „działka o powierzchni 927 m² zmniejszy się o około 200 m²”, zatem istota zarzutu polega na zakwestionowaniu tego, że Miasto zamierza wykupić jedynie część działki, a nie całość, która miałaby zostać pozostawiona skarżącym.

Zarzut ten jest bezzasadny, gdyż nie dotyczy działań podjętych przez Prezydenta Miasta Łodzi, bowiem czynności związane z wykupem gruntów pod rozbudowę ulicy Stokowskiej jeszcze się nie rozpoczęły. Niezależnie od tego wskazać należy, że nie istnieje po stronie Miasta obowiązek wykupu całości działki gruntu, gdy pozostająca właścicielom część (w tym przypadku – według twierdzeń Skarżących – ponad 700 m²) nadaje się do zagospodarowania i wykorzystania zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem. Nie jest prawdziwe twierdzenie skarżących, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje wykup całości ich działki, odpowiedź Prezydenta nie pozostaje więc w sprzeczności z ustaleniami planu.

2. Ponieważ zarzucono niedotrzymanie ustawowych terminów odpowiedzi na pismo z 15 marca 2016 r., należy podnieść, że Skarżące nie wskazały o jakie „ustawowe terminy” tu chodzi. Zarzut jest bezzasadny. Pismo nie zostało wniesione w postępowaniu administracyjnym, zatem nie obowiązywały w tym przypadku terminy załatwienia sprawy wskazane w kodeksie postępowania administracyjnego.

Niezależnie od tego zarzut zaniechania udzielenia odpowiedzi jest nieuzasadniony. Pismem z 20 kwietnia 2016 r. poinformowano Skarżące, że na wnioski dotyczące wykupu gruntu otrzymają odpowiedź w terminie późniejszym. Odpowiedź taka została przedstawiona w piśmie z 27 lipca 2016 r., przy czym same Skarżące twierdzą, że odpowiedź otrzymały w dniu 15 czerwca 2016 r.

3. Zarzut, że „Urząd Miasta Łodzi planuje rozbudowę ulicy Stokowskiej w Łodzi niegodnie z Miejskowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego” jest tak ogólnikowy, że nie nadaje się do rozpoznania, nie może więc być uznany za zasadny.

4. Zarzucono także niegospodarność polegającą na tym, że drogi, przy których położony jest dom Skarżących, są „prowizorycznie podnoszone i równane”, a – zdaniem Skarżących - „coroczne koszty utwardzania, sypania resztek asfaltu i żwiru przewyższają koszt budowy nowej drogi na odcinku 300 m., jej skanalizowania i wykupu gruntów”. Zarzut ten jest bezzasadny, gdyż twierdzenie o relacji kosztów wskazanych prac drogowych jest oczywiście sprzeczne z wiedzą płynącą z doświadczenia życiowego. Prezydentowi Miasta nie sposób zarzucić naruszenia prawa i niegospodarności polegających na tym, że na terenie Łodzi istnieją liczne drogi gruntowe, oczywistym jest bowiem, że stan finansów Miasta nie pozwala na modernizację wszystkich dróg tego typu.

Twierdzenie skarżących, że w związku ze stanem drogi „posesje są zalewane przez deszcz” nie zostało udowodnione ani nawet uprawdopodobnione, zaś Rada Miejska w postępowaniu skargowym nie jest w stanie tej okoliczności zweryfikować.

5. Zarzut niezgodności z prawem tego, że „Miasto Łódź najpierw nie pozwala na swobodne dysponowanie własnymi gruntami, informując o zamiarze wywłaszczenia, a następnie wycofuje się z tych planów niekierowane wyższym interesem społecznym” jest również bezzasadny. Po pierwsze jest tak ogólnikowy, że nie wiadomo, na jakie informacje o wywłaszczeniu Skarżące się powołują, zwłaszcza że nie wskazują, kto i kiedy miałby się z tych – rzekomych – przyrzeczeń wywłaszczenia wycofać. Nadto wskazać należy, że samorządowe władze gminy mogą odstąpić od zamiaru wywłaszczenia gruntów albo zmienić ich przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i jeśli czynią to zgodnie z przepisami o planowaniu przestrzennym nie ma podstaw do kwestionowania legalności takich działań.

6. Zdaniem Skarżących „jeszcze bardziej niezgodne z prawem jest różnicowanie obywateli na polskich pochodzenia polskiego (którzy nie mogą uzyskać odszkodowań za zagarnięte przez Państwo grunty), a obywateli nie mających pochodzenia polskiego, którzy bezterminowo mogą ubiegać się dowolnie o odszkodowanie od Miasta Łódź”. Ten zarzut jest oczywiście bezzasadny. Jego ogólnikowość nie pozwala na dokonanie oceny poszczególnych przypadków, a Rada Miejska nie stwierdziła, by Prezydent Miasta Łodzi przy wypłacaniu odszkodowań i wywłaszczaniu gruntów różnicował obywatelskich polskich według ich pochodzenia narodowościowego. Poza tym wskazać należy, że ten zarzut Skarżących (które sugerują, że to one są dyskryminowane z powodu polskiego pochodzenia) jest niezrozumiały dlatego, że nie przejęto na cele publiczne żadnych ich gruntów, nie mają więc tytułu prawnego do ubiegania się o odszkodowanie.

Rada Miejska nie odnosi się do sformułowanych w tym samym piśmie zarzutów dotyczących działań Urzędu Wojewódzkiego, polegających na odmowie wypłaty odszkodowania za zagarnięte działki, bowiem rada gminy nie jest umocowana do rozpatrywania skarg na działalność wojewody. W tej części Wojewoda Łódzki powinien był przekazać skargę organowi właściwemu do jej rozpoznania.

Biorąc powyższe pod uwagę skargę uznaje się za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Planu Przestrzennego,
Budownictwa, Urbanistyki
i Architektury
Rady Miejskiej w Łodzi

Maciej Rakowski